

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۰۸ می ۲۰۱۶

آته دیرشم مجلس (دلالة الا لله کلمی په برکت کی)

دیکشنبی په سهار د ۵۴۵ هجری قمری کال درجب دمیاشتی په اوومه، شیخ عبدالقادرگیلانی (رضی الله تعالی عنه) په مدرسه کی داسی وفرمایل: (أَصْنُوا شَيْطَانِيكُمْ بِقَوْلِ لَالِهَ إِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يُضْنِي بِهَا كَمَا يُضْنِي أَحَدَكُمْ بَعِيرَهُ بِكَتْرَةِ رُكُوبِهِ وَسَيْلِ أَحْمَالِهِ عَلَيْهِ) - «دخپل نفس شیطاین د لاله الا الله و محمد رسول الله په قول سره ډنگرکری، ځکه چی شیطان دهغی په وسیله سره کمزوری کیری، همداسی چی یوله تاسو خپل اوین په درانده بار اوډیری سپرلی سره، ډنگر او کمزوری کوی».

(ای قومه) دخپلو نفسونو شیطاین په اخلاص سره د لاله الا الله په ویلو ډنگرکری! نه یوازی په لفظ. پوه شی چی دتوحید کلمه جن او انس شیطاین سیخی. ځکه داطیبه کلمه دشیطاینولپاره اوده، اودمومن لپاره نور. څرنگه دلاله الا الله کلمه په خوله راوری، پداسی حال کی چی په زړه کی دی ډیرخدایان شتون لری؟ په هرشی چی دزړه تړلی اوپری باور او اطمینان کوی، هغه ستا بت دی. دژبی توحید دزړه له شرک سره هیڅ گټه نلری، دبدن طهارت اوپاکی د داخلی ککرتیا اونجاست سره گټورندی، ریښتینی موحد درونی شیطان ډنگر او کمزوری کوی. اخلاص له وینا سره پر عمل ولار دی، ځکه هرکله که گفتار له رفتار سره هم اړخی نه و، دهغه پوستکی په شان دی چی مغزیکی نه وی.

زماویناواوره او هغه په کارواچوه، ځکه ستا طمع اوربه مرکری، اودنفس اغزی به دی هم مات کوی. په هغه ځای کی دگدون څخه ډډه وکړه چی ستا دنفس داوردلکیدو سبب گرخی اوستا ددین اوایمان خونه سیخی اوورانوی. دنفس اورشغلی وهی، اوستا پردین، ایمان او ایقان حملی کوی.

دمنافقینو وینا ته غور مه نیسه، اگرکه په ظاهری توگه هغه ډیرآراسته وی. ممکنه ده چی طبع دده دظاهری بنکلاسره آرام ونیسی، ولی پوه شه چی داډول ویناوی دفتیرو اوبی مالگی اوپرو په څیردی، چی خورونکی ته یی زیان رسوی.

پوهه د مردانو څخه زده کړه، نه د کتابونو له منځه. داسې مردان چې باید سترگی ددوځولو ته ونیسو اوله دوی څخه علم زده کړو؟ دوی د حق دلاری مردان دی، پرهیزکاران دی، تارکان دی، دانبیاء واران دی او مخلصه عارفان دی.

هر عمل چې ددقتوی رنگ ونلری باطله دی. ددنیا واکداری او دآخرت قرب خاص دپرهیزکارانو سره دی، ددنیا او آخرت بنسټ له دوی سره دی. پاک خدای دبندگانو څخه منقی او پرهیزکاره خلک خوښوی. که دکامل تشخیص خاوند وی هغوی به وپیژنی، اوددوی سره به همنشینی ته لیواله شی. او هغه وخت به دسمی اندیښنی او تفکر خاوند شی، چې زړه دی د معرفت الله په نورروښانه شی. پس هوسا مه اوسه ترڅو بشپړ شناخت ته نه یی رسیدلی، اودخیراوبرکت دروازی دی پرمخ پرانیستل شی. سترگی دحرامو څخه پټی کړه، اونفس له شهواتو لیری وساته، خان دحللو په خوړو عادت کړه، اوباطن دی دخدای په یاد مشغول وساته، اوظاهر دی دستتوپه راعایت سره سمبال کړه. پدی صورت کی به دخاطر آرامش پیدا کړی، اودمعرفت په نوره منورشی، اودزړه او عقل په رشد (پوخوالی) به لاس بری شی، ولی پوه شه چې نفس او طبع هیڅ کرامت نلری.

(ای دخدای بنده) علم زده کړه، اواخلاص ولره، ترڅو دنفاق له لومو وژغورل شی. علم دخدای درضا لپاره زده کړه نه ددنیا اودمخلوق لپاره. دخدای علم نښان هماغه له خوف اوویره ده، اوداومرو اونواهیو پروراندی یی تسلیم دی. دخدای پروراندی خان خوار اودلیل وپوله، اودخلکو پروراندی هم فروتن اوسرتیټی اوسه، ولی دانسانی اصول درعایت لپاره نه دخلکو مادی شتو سترگی نیول. دخدای پروراندی په صداقت عمل وکړه، ځکه نه صداقت له خدای سره عین دښمنی ده. پرته له خدای په غیرو تکیه کول دزوال اونابودی سبب گرځی، اوله نورو څخه دعطا اوبخشش طمع دحرمان اونومیدی سبب دی. رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(الْإِيمَانُ نِصْفَانِ، نِصْفُ صَبْرٍ وَنِصْفُ شُكْرٍ)** - «ایمان دوه نیمی دی، یوه نیمه صبر اوبله یی شکر دی».

ای خدایه! زمونږ زړونه په تاپه توکل سره ژوندی کړه، اوداومرپه فرمانبرداری، ستا په یاد، ستا دټولو غوښتنو سره په موافقت، اوپه بشپړ توحید سره جاویدانه وفرمایه. که دخکی پرمخ دغسی مردان چی دداسی زروخواندان دی، نه وای نو خامخابه ټول هلاک شوی وای، ځکه عزوجل خدای ددوی دوجود په وسیله له خلکو عذابونه لیری کوی.

دپیغمبری ظاهری صورت پای ته رسیدلی دی، ولی معنی یی چی هماغه دخدای مردان دی، باقی پاته دی اودقیامت ترورځی به دوام ولری. که داسی نه وای نوڅرنگه به ددی مردانو څخه څلویښت کسان تل دخکی پرمخ ژوندی وی. دهرچاچی دنیوت له معی څخه یوڅرک وی، زړه به یی دانبیاءوپه څیروی، اوخلیفه الله اونائب رسول به وی، داسی چی شاگردان داستاد نیابت کوی. ددی اصل پر بنسټ پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(الْعُلَمَاءُ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ)** - «علما دانبیاء واران دی».

(ای دخدای بنده) ضروری ده چی دکتاب اوسنتو ملازم اوسی، اوپرهغوی دعمل اواخلاص څخه کوتاهی ونکړی. زه عالمان دجهل، زاهدان حریص اوددنیا غوښتونکی اوپرخلق متوکل وینم! خدای یی هیرکړی، پوه شه چی پرخلکو باوراوتکیه دلعننت موجب ده، پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَن كَانَتْ يَقْتَنُهُ بِمَخْلُوقٍ مِثْلِهِ)** - «ملعون دی، ملعون دی، هغه کس چی باوراوتکیه یی پرخلکو وی».

وای پرتا! حیرانی ده! پوه اوسه، هرکله که دلخه خلق سره پریکړون وکړ اوخالق ته وصل شوی، هغه څه چی ستا په سوداویان دی، وبه پیژنی، دهغو شیانو چی دنورو حق دی تمیز به وکړی، اوترڅو چی ددنیا دحب اوریا یوه ذره په زړه کی ولری، ددی کارترسره کیدل ناشونی دی. هرکله که صبرونلری، دین اوایمان نلری، پیغمبر اکرم

(صلى الله عليه وسلم) فرمایلی: (الصَّبْرُ مِنَ الْإِيمَانِ، كَالرَّاسِ مِنَ الْجَسَدِ)-«صبر پرایمان داسی دی لکه سردتن دپاسه». دصبر معنی داده چی دچاپروراندی دشکایت خوله خلاصه نکری، اوپه ظاهری اسبابو منگول ونه لگوی، داسی چی مسیب هیرکری، اوداسی چی واردی شوی بلاوی مکروه ونه بولی اوترسترگودی ناوره نه وی، اودزوال غوبنتنه بی ونکری.

ته دهغه رگ وهونکی په څیری چی دنوروخه ناپاکه وینه اودبیماری عوامل راباسی، ولی په خپل ځان کی دی بیماری پرته ده اوته نشی کولای هغه بهرکری. تاوینم چی ظاهری علم ته زیادی ورکوی، اوباطنی جهل ته فزونی. په تورات کی داسی مکتوب دی چی دهرچاچی عمل ډیرشو، درد یی هم ډیری، ولی دغه دردکوم دی؟ هغه له خدایه ویره ده، اوځان دده پروراندی خوارگنل دی، اودنورو پروراندی سرتیپی اوسیدل، که دعلم خاوند نه بی نوپه زده کړه پسی بی شه. که علم او عمل او اخلاص ونلری اوله ادب اودبزرگانو پروراندی له حسن ظنه برخورداره نه وی، څرنکه به کوم شی ته ورسیری؟ تاخپل ټول هم په دنیا اودهغی په بی ارزینته مال پسی مصرف کړی، ډیر ژربه ستاوهغی ترمنځ بیلتون رامنځ ته شی، ته په کوم ځای کی یی؟ دخدای مردانو خپل هم او غم دحق عزوجل په مراقبت کی لگولی دی، اوپه دی مقام کی دشهواتوخه کوم شی ددوی په وجود کی ندی پاته، پرته له یوی علاقی چی هغه هم دخدای عزوجل قرب اومحبت دی.

نکل کوی چی : کوم وخت په بنی اسرائیلو کی قحطی اوسختی منځ ته راغله، ټول خپل پیغمبرته ورغلل، اودخواست یی وکړی چی مونږ خبرکړه چی خدای په کوم شی له مونږ څخه خوشحاله کیری، ترڅو هغه ترسره کړو، چی دبلا دفع وشی، پیغمبر حضرت حق څخه وپوښتل، اوده ته وحی وشوه، که زمارضا غواری نوقیران اومسکینان خوشحاله وساته، هرکله که دوی راضی و، نوزه به هم راضی و، اوهرکله که دوی ناراضه وی، نوزما دقهر اوسخط سبب گرځی. ای هوبنیاره واوره، ته تل دفقیرانو په آزار اواذیت پسی یی، ولی هیله لری چی دخدای رضا هم دځان لپاره غواری. که دخلاصون غوبنتونکی یی نو زماپه دی ترخوخیرو صابره اوپایداره اوسه. له بزرگانو له وینا اوددوی له خشونتته نیم گریزه یی، اادروندتوب اوکوئتوب په وجه. که له دوی څخه یوه آفت پرمنازل شی، نوزه ساکت یم، ولی ته ددوی پروینا دصبرتوان نلری، اودژغورنی هیله هم لری. ترڅو چی دحق پرمقداراتوکه دی په گټه وی یا تاوان، راضی ونه اوسی، هیڅکله به رستگاری ته ونه رسیری، ترڅو دنیت په خلوص سره دبزرگانو او اولیاء الله صحبت ته حاضر نشی، اوپه ټولو اوقوالو اوافعالو کی ددیو پیرو ونه گرځی. هغه څه چی درته وایم، ځان پری پوه کړه، اوهغه وکاروه، ځکه دمطلب پوهیدل پرته له عمله هیڅ ارزینتن نلری. اوهمدارنگه پرته له اخلاصه هم ارزینت اواعبارنلری. دبی اخلاصه عمل څخه دنجاح (ژغورنی) طمع مه کوه، داټول طمع لرلی بیهوده اوتش منځی دی. عوام ستاناروا متاع نه پیژنی، ولی ماهرصریف هغه پیژنی اونور هم تری خبروی، ترڅوله تا په تینینته شی.

که صابره وی نودخدایی الطافو څخه به ډیر عجایب وگوری. یوسف علیه السلام چی په بردگی، خواری اوزندان صبر وکړی، دده بزرگواری هم ښکاره شو، اودفرمانروایی مقام ته ورسید، له دلته عزت ته اوله مرگه ژوندته ولیردول شو. همدارنگه که ته هم دشروع دستورات ترسره کړی، اودصبر اومتانت درلودونکی شی، بیم اوامید دی یوازی خدای ته وی، اونفس اودرونی شیطان سره هم په مبارزه کی وی، دخواری اودلت له مقام څخه به رفعت ته ورسیری، هغه څه درته گران نه دی، په هغه څه چی درته گران دی بدل شی. پس زیاروباسه، ځکه دزیار اوکوبینس اومجاهدت په پایله یوه ځای ته رسیدای شی. هرپلټونکی بالاخره موندونکی هم دی. دحلالوپه لاس ته روارلو کی زیاروباسه، ځکه حلاله کوله دمومن زړه روښانه کوی، اوله تاریکیوی ساتی، دعقل ملگرتیاکوی

ترڅو دحق دنعمتونو چی نه یی پیژنی، وپیژنی اوسپاس یی پرځای کړی، له سره مرسته کوی ترڅو دخدای پرتولو نعمتونو معترف شی.

(ای دخدای بنده) هرچادیقین په سترگوولیدل چی عزوجلّ خدای، دتولو موجواتوبرخه تعین اومقرره کړی ده، نورله ده څخه(ددنیادمال) کوم څه نه غواړی، اوشرم کوی هغه څه چی ورته مقررشوی په بیره سره وغواړی، بلکه ساکت اوچپ دی اودده په یاداوذکر مشغول. داعراض اوشکوی ژبه نلری، نه لړنه ډیر، بلکه دحسن ادب په رعایت سره دخدای دغوښتنی پروراندی راضی دی، اودنورولاسونو ته سترگی نه نیسی، ځکه پوه دی چی گدایی په زړه دظاهری گدایی په شان ده، معنی داچه کله په زړه دچاڅخه دمرستی هیله ولری، همداسی ده چی په خوله یی تری وغواړی.

وای پرتا! هغه وخت به دی رسوایی ظاهره شی، او هغه څه چی پټ کړی دی، هغه به روښانه شی. اوله هرلوری به دی لعن اونفرین چاپیره کړی، که عاقل وای، یوه ذره ایمان به دی ترلاسه کړای وای، چی ته یی خدای ته رسولی وای. نوراشه اوله صلحاو سره مصاحبت وکړه، اوددوی داقوالو اوافعالوڅخه سرمشوق واخله، ترڅو دایمان اوابقان کمال ته ورسیري، اوعزوجلّ خدای به تا دخان لپاره ځانگړی کړی، اوسرپرستی به دی په غاړه واخلي، اودامراونهی ترسره کوله به دی په زړه کی خواره کړی.

ای بت پرسته، پوه شه چی ریاکار الهی قرب نشی استشمام کولای، نه په دنیا اونه په آخرت کی. ای پرخلکو متکی مشرکه، له خلکواعراض اولیری والی وکړه. دوی په هیڅ گټه اوزیان نه دی قادره، عطاومنع یی بی ارزښته ده، پداسی حال کی چی شرک دی په زړه کی ځای نیولی، دتوحید مدعی مه اوسه، ځکه په دی حال کوم څه په لاس کی نلری.

«ربنا آتنا فی الدنيا حسنه وفي الآخرة حسنه وقنا عذاب النار» آمین.